

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Ι'

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 23 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1932

ΑΡΙΘ. 4

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί προγράμματος τῶν ἐν τῷ Κράτει
πενταταξίων Ἱ. Σχολῶν¹.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸν νόμον 5142 «περὶ Ἱερατικῶν Φροντιστηρίων» τὸ ἀπὸ 18 Νοεμβρίου 1931 Διάταγμα «περὶ τοῦ Ἀναλυτικοῦ προγράμματος τῶν μαθημάτων τοῦ Γυμνασίου» τὴν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2268(1374)22)9 ἐ. ἔ. ἐγγράφου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὑποβληθεῖσαν ἡμῖν γνώμην αὐτῆς καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 144 ἐ. ἔ. πράξιν τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Ὀργανισμῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Ὁρολόγιον πρόγραμμα τῶν μαθημάτων τῶν ἐν τῷ Κράτει λειτουργουσῶν πενταταξίων Ἱερατικῶν Σχολῶν (Ριζαρείου, Ἁγίας Ἀναστασίας, Κορίνθου, Χανίων καὶ Ἄρτης) ὀρίζεται τὸ ἑξῆς.

I. Μαθήματα ὑποχρεωτικά Ὑποχρεωτικά καθ' ἑβδομάδα

Α) πρὸ μεσημβρίας	Τάξεις				
	Α'	Β'	Γ'	Δ'	Ε'
α)					
Ἀρχαῖα Ἑλληνικά	9	8	8	6	
Νέα Ἑλληνικά	3	3	3	3	
Γαλλικά. Ὑψη προγράμματος γυμνασίου, Γάλλοι Ἐκκλησιαστικοὶ ρήτορες	4	4	3	2	
Ἱστορία	2	2	2	2	2
Μαθηματικά—Κοσμογραφία	3	3	2	2	
Φυσιογνωστικά	3	3	2	2	
Γεωγραφία	2	1	1		
Ψυχολογία				2	

β)	
Ἐγκυκλοπαιδεία τῆς Θεολογίας	1
Ἀνακεφαλαίωσης Ἱστορίας Π. καὶ Κ.Δ.	1
Ἱερὰ Γεωγραφία (τῆς Παλαιστίνης)	1
Εἰσαγωγή εἰς τὴν Κ. Δ.	1
Εἰσαγωγή εἰς τὴν Π. Δ.	2
Ἑρμηνεία τῆς Κ. Δ. (πράξεις Ἀποστόλων)	1
Ἑρμηνεία τῆς Κ.Δ. (Συνοπτικοί)	2
Ἑρμηνεία τῆς Κ.Δ. (Ἐπιστολαὶ Ἀποστόλου Παύλου)	2
Ἑρμηνεία τῆς Κ.Δ. (τὸ κατὰ Ἰωάννην Ε')	2
Ἑρμηνεία τῆς Π. Δ. (Γένεσις, ἔξοδος ψαλμοί, παροιμίαι κατ' ἐκλογὴν)	2

1. Ἐφημερὶς τῆς Κυβερνήσεως, Τεύχος α'. ἀριθμὸς φύλλου 3 τῆς 4 Ἰανουαρίου 1932.

β)	Α'	Β'	Γ'	Δ'	Ε'
Ἑρμηνεία τῆς Π.Δ. (Προφητικὰ βιβλία)					2
Ἐκκλησιαστικὴ Ἱστορία Α'				2	
Ἐκκλησιαστικὴ Ἱστορία Β'				2	
Κατήχησις			2		
Δογματικὴ Α'				2	
Δογματικὴ Β'				4	
Ἀπολογητικὴ καὶ Πολεμικὴ				3	
Συμβολικὴ				1	
Πατρολογία				2	
Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας			1		
Χρυσόστομος περὶ Ἱερωσύνης	2				
Ἐκκλησιαστικὴ Ρητορικὴ Α'			2		
Ἐκκλησιαστικὴ Ρητορικὴ Β'			2		
Ὀμιλητικὰ Φροντιστήρια				2	
Ποιμαντικὴ				1	
Κατηχητικὴ				1	
Τελετουργικὴ				1	
Κανονικὸν Δίκαιον Α'			1		
Κανονικὸν Δίκαιον Β'				1	
Λειτουργικὴ	1				
Φιλοσοφικὴ προπαιδεία					5
ἐν ὄλῳ ὄροι	29	30	29	30	27

Β) μετὰ μεσημβρίαν

Τεχνικὰ	1	1	1		
Ὑγιεινὴ		1	1	1	
Γεωπονία	2	1	1	1	1
Ἐκκλησιαστικὴ Μουσικὴ καὶ Ὡδικὴ	2	2	2	2	2
Γυμναστικὴ	1	1	1	1	1

II. Μαθήματα προαιρετικά

Μετὰ μεσημβρίαν

Λατινικὰ
Ἑβραϊκά.

Ἄρθρον 2.

Μαθήματα, περὶ ὧν ὀρίζεται ἐν τῷ παρόντι μίᾳ ὥρᾳ διδασκαλίας καθ' ἑβδομάδα δι' ὅλου τοῦ σχολικοῦ ἔτους καὶ ἐκ παραλλήλου, εὐνῶνται, ἀπεφάσει τοῦ εἰσέλευ κατηγητικοῦ συλλόγου, νὰ διδάσκωνται διαδοχικῶς καὶ αὐτοτελῶς κατὰ κύκλους ἕκαστον ἐπὶ ἑξὸς ἀριθμῶν ἑβδομάδων.

Ἄρθρον 3.

Ἡ διὰ τῆς ἀνωτέρω μνημονευθείσης πράξεως τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου ἐγκριθεῖσα παρέκκλισις ἀπὸ τοῦ διὰ τοῦ ἀπὸ 18 Νοεμβρίου ἐ.ἔ. Διατάγματος ὀρισθέντος προγράμματος τῶν Γυμνασίων τοῦ Κράτους στηριζομένη εἰς τὴν παρ. 1 τῶν ἐν τῷ τέλει τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος ἀναγραφομένων παρατηρήσεων δὲν αἴρει τὴν πρὸς ἀπὸ ἐπισημάνει καὶ

ἀντιστοιχίαν τριῶν Ἱερατικῶν Σχολῶν, ὡς αὕτη διαγράφεται ἐν τῷ ἄρθρῳ 8 ἐδάφ. 3 τοῦ Νόμου 5142.

Ἄρθρον 4.

Τὰ ἐν τῷ αὐτῷ ὡς ἄνω περὶ τοῦ προγράμματος τῶν Γυμνασίων Διατάγματι ὀριζόμενα περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὡρῶν διδασκαλίας τῶν ὑποχρεωτικῶν μαθημάτων, περὶ διαρκείας ἐκάστης αὐτῶν, περὶ προαιρετικῶν μαθημάτων, καὶ ἐλευθέρων ἀπογευματίων σχολικῆς ἐργασίας καὶ ζωῆς ἰσχύουσι καὶ διὰ τὰς ἐν τῷ Κράτει πενταταξίους Ἱερατικὰς Σχολὰς.

Ἄρθρον 5.

Ὡσαύτως ἰσχύει καὶ διὰ τὰς πενταταξίους Ἱερατικὰς Σχολὰς καὶ τὸ ἐν τῷ αὐτῷ Διατάγματι ἀναλυτικὸν πρόγραμμα τῶν μαθημάτων τοῦ Γυμνασίου.

Ἐν τῷ μαθήματι τῆς Φιλοσοφικῆς προπαιδείας, τῷ ὀριζομένῳ διὰ τοῦ παρόντος πρὸς διδασκαλίαν ἐν τῇ Ε' τάξει τῶν Ἱερατικῶν σχολῶν, περιλαμβάνονται πᾶσαι αἱ γνώσεις, αἱ ὑπὸ τὸν αὐτὸν τίτλον διαγραφόμεναι ἐν τῷ ἀναλυτικῷ προγράμματι ἐν τῷ αὐτῷ ὡς ἄνω Διατάγματι τοῦ προγράμματος τῶν Γυμνασίων, ὡς περιεχόμενον τοῦ μαθήματος τούτου, πλὴν τῆς ψυχολογίας, διδασκομένης ἐν τῇ Δ' τάξει τῶν Ἱερατικῶν Σχολῶν, ἐπιπροσθέτω; δὲ τὰ σύγχρονα κοινωνικὰ συστήματα καὶ ἡ Χριστιανικὴ ἠθικὴ.

Ὁ οἰκεῖος Καθηγητὴς δύναται νὰ διδάσκη τὸ μάθημα τοῦτο κατὰ κύκλους ἀδοτελεῖς ἀλληλοδιαδόχως, ἕνα κύκλον δι' ἐκάστην ἐνότητα.

Ἄρθρον 6.

Αἱ μετὰ μεσημβρίαν ὥραι τῶν ὑποχρεωτικῶν καὶ προαιρετικῶν μαθημάτων κανονίζονται ἐλευθέρως δι' ἀποφάσεως τοῦ Καθηγητικοῦ συλλόγου ὀριζούσης καὶ τὰς λοιπὰς λεπτομερείας τῆς κατὰ τ' ἀπογεύματα ἐπιδόσεως τῶν τροφίμων καὶ πρὸς ἄλλας κατευθύνσεις τῆς σχολικῆς ἐργασίας καὶ ζωῆς.

Ἄρθρον 7.

Διαγράφεται ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου 1931 Διατάγματος «Ὁργανισμὸς τῆς Ριζαρείου Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς», τροποποιεῖται δὲ καὶ τὸ ἄρθρον 37 τοῦ ἴδιου Διατάγματος, συντονιζόμενον πρὸς τὰ ὑπὸ τοῦ παρόντος Διατάγματος ὀριζόμενα ὡς πρὸς τὰ διδακτέα μαθήματα καὶ τὰς ὥρας διδασκαλίας δι' ἐκάστην τῶν τάξεων.

Ἄρθρον 8.

Τὸ Διάταγμα τοῦτο ἰσχύει ἀπὸ τοῦ παρόντος σχολικοῦ ἔτους δι' ἀπάσας τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος μνημονευόμενας Ἱερατικὰς ἐν τῷ Κράτει Σχολὰς, πλὴν τοῦ Ἱεροδιδασκαλείου Βελλᾶς.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων Ἰπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Δεκεμβρίου 1931.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΛΑΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΠ. ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

ΔΙΑ ΤΟΝ ΙΕΡΟΝ ΑΜΒΩΝΑ

§.

Εἰς ἀναζήτησιν τοῦ Λυτρωτοῦ.

(Κυρ. ΙΕ'. Λουκᾶ — 31 Ἰαν.)

• Ἐξήτει ἰδεῖν τὸν Ἰησοῦν

(Λουκ. ιθ'. 3)

Ἄλλος πάλιν σήμερον δυστυχῆς—ἠθικὴν ὁμοῦ ἀφορμὴν δυστυχίας εἶχεν αὐτὸς—μᾶς διδάσκει διὰ τοῦ παραδείγματός του. Δὲν ἦτο οὔτε ἀσθενὴς οὔτε πτωχός, ἀλλ' ἔπασχε τὴν ψυχὴν, ὁ «πλούσιος» «ἀρχιτελώνης» τοῦ σημερινοῦ Εὐαγγελίου. Καὶ ὅτε ἔμαθεν ὅτι ἤρχετο εἰς τὴν Ἱερικὴν ὁ Ἰησοῦς, ὁ φίλος τῶν τελωνῶν» καὶ ὁ παρηγορητὴς τῶν «πενθύντων», ἔτρεξεν εἰς συναντήσιν του καὶ ἀνέβη εἰς τὴν «συκομορέαν», διδάσκων οὕτω καὶ ἡμᾶς νὰ σπεύσωμεν εἰς ἀναζήτησιν τοῦ Λυτρωτοῦ, τοῦ ὁποίου καὶ ἀνάγκην ἔχομεν καὶ εὐκολος εἶναι ἡ ἀνεύρεσις καὶ σήμερον ἀκόμη.

Α'.—Ἄς ἔχη ὅσα θέλει ὕλικα πλοῦτη ὁ ἄνθρωπος· ἔφ' ὅσον ἡ συνείδησίς του θὰ εἶναι βαρεῖα, θὰ αἰσθάνεται ἑαυτὸν δυστυχῆ, ὅσον καὶ ἂν οἱ ἄλλοι τὸν μακαρίζουν.

Δὲν εἶναι τὰ ὕλικα ἀγαθὰ καὶ αἱ ἀπολαύσεις τοῦ κόσμου ἱκαναὶ νὰ σιγάσουν τῆς συνειδήσεως τοὺς ἐλέγχους.

Καὶ ἔλεγχον αἰσθάνεται τις ὅταν δὲν εἶναι ἐν τάξει πρὸς τὸν Νόμον τοῦ Θεοῦ, εἰς οἰανδήποτε κοινωνικὴν θέσιν καὶ ἂν εὐρίσκειται.

Μόνον ὁ Χριστός, ὁ Λυτρωτὴς τῶν ψυχῶν, δύναται νὰ δώσῃ τὴν εἰρήνην καὶ τὴν ἀνάπαυσιν, τὴν ὁποῖαν ἐδίωξεν ἡ ἁμαρτία ἀπὸ τὴν ψυχὴν τοῦ ἀνθρώπου.

Ποῖος δύναται νὰ μείνῃ ἀσυγκίνητος ἀπὸ τὴν πρόσκλησιν τοῦ Χριστοῦ; «Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς» (Ματθ. ια' 28);

Ἄλλὰ καὶ βάρη ἁμαρτίας ἂν δὲν αἰσθάνεται εἰς τὴν συνείδησίν του ὁ ἄνθρωπος, ποῖος δύναται νὰ εἴπῃ ὅτι δὲν ἔχει στιγμὰς, εἰς τὰς ὁποίας χορεύεται ἐνίσχυσιν, παρηγορίαν, θάρρος, καρτερίαν. . . ;

Κανεὶς δὲν δύναται νὰ δώσῃ αὐτὴν τὴν ἐνίσχυσιν παρὰ μόνον Ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος γνωρίζει νὰ βεβαιώσῃ ὅτι ἐνίκησε τὸν κόσμον (Ἰω. ιστ'. 33).

Ποῖος πάλιν, ὅταν αἰσθάνεται τὴν χαρὰν νὰ πλημμυρίζῃ τὰ στήθη του, δὲν ἀπειλεῖται συγχρόνως ἀπὸ τὴν ματαιότητα καὶ τὴν προσωρινότητα τῆς αἰτίας εἰς τὴν ὁποῖαν τὴν ὀφείλει; Ποία χαρὰ μένει εἰς τὸν κόσμον διαρκῆς;

Μόνον ὁ Χριστός δύναται νὰ δώσῃ τὴν χαρὰν, «ἣν οὐδεὶς αἴρει» ἀφ' ἡμῶν (Αὐτόθι ιε'. 11, ιστ'. 22, 24, ιζ'. 13), τὴν ἀληθινὴν χαρὰν.

Προσπαθούμεν πολλάκις δικαιολογοῦντες τὰ σφάλματά μας νὰ καθησυχάσωμεν τὴν συνείδησιν ζητοῦμεν ἐδῶ καὶ ἐκεῖ τὴν ἀνακούφισιν καὶ τὴν λήθην· ἐπιδιώκομεν δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ τὴν ἐνθάρρουνσιν καὶ τὸν ἔπαινον· ἀλλὰ αἱ προσπάθειαι μας μένουσι χωρὶς ἀποτέλεσμα, διότι δὲν ἔχομεν ζητήσει ἀκόμη τὸν Λυτρωτὴν.

Β' —Καὶ ὁμως εἶναι τόσον εὐκολόν νά ζητήσωμεν τὸν Χριστόν τόσον εὐκολόν νά Τόν εὐρωμεν, τόσον εὐκολόν νά μᾶς βοηθήσῃ!

Ἄρκεϊ νά θέλωμεν καὶ νά δεῖξωμεν τὴν θέλησίν μας. Ἄρκεϊ μία προσπάθεια πρὸς ἀναζήτησίν Του.

Γνωρίζει ἐκεῖνος ποῖος τὸν ζητεῖ καὶ τρέχει περισσότερον εἰς συνάντησιν ἐκείνου, ὁ ὁποῖος θέλει νά Τόν ἴδῃ. Δὲν αἰσθάνεται καμμίαν δυσκολίαν ν' ἀτενίσῃ τὸν ἀνήσυχον ἄνθρωπον καὶ νά μειδιάσῃ πρὸς τὸν τεταραγμένον ἁμαρτωλόν, εἰάν ἡ ἀνησυχία ὀφείλεται εἰς τὴν φροντίδα περὶ τῆς σωτηρίας καὶ ἡ ταραχὴ εἰς τὴν συναίσθησιν τῆς ἁμαρτωλότητος.

Εἰς τὴν ἀνάγνωσιν ἐνὸς θρησκευτικοῦ βιβλίου. Εἰς τὴν προσεκτικὴν μελέτην ἐνὸς τεμαχίου τῆς Ἁγίας Γραφῆς. Εἰς μίαν θεομὴν προσευχὴν. Εἰς μίαν λειτουργίαν με εὐλάβειαν παρακολουθουμένην. Εἰς μίαν χριστιανικὴν συναναστροφὴν, τῆς ὁποίας μετέχει τις διὰ νά ὠφεληθῇ. Εἰς μίαν ἐξομολόγησιν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐκπαῖ με εἰλικρίνειαν. Εἰς τὴν μετάληψιν τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων μετὰ τὴν ἀπαιτουμένην προπαρασκευασμένην τελουμένην καὶ μετὰ τοῦ προσήκοντος φόβου. Ἐκεῖ εὐρίσκεται ὁ Λυτρωτὴς διὰ πᾶσαν ψυχὴν

«Ἴδού ἔστηκα ἐπὶ τὴν θύραν καὶ κρούω» (Ἄποκ. γ'. 20) φωνάζει ἐκεῖνος ὁσάκις μία ἀπὸ τὰς εὐκαιρίας αὐτὰς παρουσιάζεται εἰς τὴν ζωὴν μας. Καὶ εἰς τὴν ζωὴν μας παρουσιάζονται πολλάκις αἱ εὐκαιρίαι αὐταί, παρὰ πολὺ συχνά.

«...Ἐάν τις ἀκούσῃ τῆς φωνῆς μου καὶ ἀνοίξῃ τὴν θύραν εἰσελεύσομαι πρὸς αὐτόν καὶ δεῖπνήσω μετ' αὐτοῦ καὶ αὐτὸς μετ' ἐμοῦ» (Αὐτόθι) λέγει ὁ Κύριος. Εἰς τὸν Ζακχαῖον δὲ τοῦ σημερινοῦ Εὐαγγελίου ἔκαμε τὴν μεγάλην τιμὴν νά ζητήσῃ νά φιλοξενηθῇ εἰς τὸν οἶκόν του (Λουκ. ιθ'. 5—10) ἀμείβων τὴν προθυμίαν, τὴν ὁποίαν ἔδειξεν εἰς τὴν ἀναζήτησίν Του... Ἐάν αἰσθανώμεθα πράγματι ὅτι ἔχομεν ἀνάγκην τοῦ Λυτρωτοῦ, ἅς σπεύσωμεν εἰς ἀναζήτησίν Του καὶ ἡμεῖς, ἐφ' ὅσον μάλιστα οἱ τρόποι τῆς συναντήσεώς Του εἶναι τόσον εὐκολοὶ καὶ τόσον πολλοί. Καὶ ὅταν Τὸν εὐρωμεν, ἅς μὴ δυσκολευθῶμεν διόλου νά Τῷ εἴπωμεν, «μεῖνον μεθ' ἡμῶν» (Αὐτόθι. κδ'. 29). Ἄς εἴμεθα βέβαιοι ὅτι θὰ τὸ δεχθῇ.

Ε. Γ. Μ.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Περὶ τῆς παπικῆς ἐγκυκλίου καὶ πάλιν.

Ἡ ἀπὸ τῆς θέσεως ταύτης ἐν τῷ γόλλῳ τῆς «Ἐκκλησίας» τῆς 9 Ἰσταμένου δημοσιευθεῖσα παρρησιώδης, δι' ἧς ἀγγροῦντο συντόμως αἱ ἀξιώσεις τοῦ Ἐπισκόπου Ρώμης ἐπὶ τοῦ πρωτείου αἱ διατυπωθεῖσαι ἐν τῇ ἐξ ἀφορμῆς τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς 15ης ἑκατομητηρίδος τῆς 1' Οἰκουμένης Συνόδου ἀπολυθείση παπικῇ Ἐγκυκλίῳ, ἐν ἣ σὺν ἄλλοις ἀνεπέτασται ὅτι ἡ ἐν λόγῳ σύνοδος ἐκῶσε τάχα τὸ παπικὸν πρωτεῖον, ἐτηλεγραφήθη ἐπὶ τοῦ Ἀθηναῖου Πρακτορείου εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καὶ ἀνεδημοσιεύθη ἐν τῷ ἡμερησίῳ τύπῳ. Ἐκ τῆς ἀφορμῆς

ταύτης ἀνακοινοῦται ἔνταίθα ὅτι λίαν προσεχῶς ἡ «Ἐκκλησία» θὰ δημοσιεύσῃ σειρὰν ἀρθρῶν δι' ὧν θὰ ἀποδειχθῇ περὶ τῶν ὅτι ὁ παπικὸς διωρισμὸς περὶ γνώσεως τοῦ πρωτείου τοῦ Πάπα Ρώμης ἐπὶ τῆς 1' Οἰκουμ. Συνόδου εἶνε τελείως ἀβάσιμος, καὶ ὅτι, κατ' ἀκολουθίαν, πάντα τὰ περὶ τοῦ θύματος τοῦτον ἐν τῇ παπικῇ ἐγκυκλίῳ οὐδὲ μίαν ἀπολύτως ἔχουσι σχέσιν πρὸς τὴν ἱστορικὴν ἀλήθειαν.

Ἡ «Ἀνάπλασις».

Ἀπὸ τοῦ μηνὸς τοῦτου τὸ ἠρχαῖον καὶ παλαιῖον θρησκευτικὸν περιοδικὸν «Ἀνάπλασις» εἰσήλθεν εἰς τὸ τεσσαρικοστὸν πύμπτον ἔτος τῆς ἡμέρας του. Ἰδουθεῖσα αὕτη ἐπὶ τοῦ σημεῖον ἀνεχώρῃ ἐν ἀσυνείτῳ τελούντις ὁμωνύμου συλλογῆς καὶ διαγραφάσασα μαζοῦν, ἔντονον καὶ ἀγάματος δούσιν ἐγγενῶν ἀγῶνων ἐπέτῳ τῆς θρησκευτικῆς καὶ τῆς ἠθικῆς ἀναπλάσεως τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀρχῶν τοῦ ὁρθοδόξου Χριστιανισμοῦ, παρατίσσει εἰς τὴν σημερινὴν γενεάν ὡς τεκμήρια τῆς ἀειθαλοῦς τῆς δράσεως τοῦ τεσσαράκοντα καὶ τέσσαρας τόμους τῆς, χωρεῖ δὲ πρὸς τὰ πρόσω μετὰ τῆς αὐτῆς εὐρωστίας, ἀκούραστος διδάσκαλος τῆς ἐπιούσης θρησκευτικῆς γνώσεως καὶ τῆς ἀρετῆς. Τὸν σταθμὸν τοῦτου τῆς γενοῦσας συναδέλφον ἔσπευσαν νά τιμῆσσι προσηκόντως πολλοὶ τῶν ἐπιφανῶν ἀναγνωστῶν τῆς διαβιβάσαντες πρὸς αὐτὴν τὰς θεομῆς τῶν συγχαρητικῶν ἐσχάς, τὰς ὁποίας ἐπαναλαμβάνει μυριοπλασίους καὶ ἐξ ἴσον ζωηρὰς ἡ «Ἐκκλησία».

Ὁ νέος μητροπολίτης Ἀστυραλίας.

Τὰ ἐν Ρουμανίᾳ ἐκδιδόμενα ἑλληνικὰ γόλλα βροῖθον λεπτομερειῶν ἐπὶ ταῖς ἐπὶ τοῦ Μαζαῶ. Πατριάρχου Ρουμανίας καὶ τοῦ ρουμανικοῦ κλήρου ἐπιδαμνηθείσας πρὸς τὸν νέον μητροπολίτην Ἀστυραλίας Τιμόθεον τιμαῖς, ἐπὶ τῷ ἀποχωρισμῷ αὐτοῦ καὶ τῇ μεταβάσει εἰς τὴν λαχοῦσαν αὐτῷ ἐπαρχίαν. Κατὰ τὴν πρώτην τοῦ νέου ἔτους ἡ Α. Σ. προσφωνοῦσα τὸν ρουμῶνον Πατριάρχον ἐπὶ ἀπορητισμῷ καὶ μηροθεῖσα τῶν μικρῶν κατὰ τὸ διάστημα τοῦ πολέμου δοκιμασιῶν ἅς ἀνυπέστη μετὰ τοῦ ρουμανικοῦ λαοῦ συμμερισθεῖς τὴν τύχην του καὶ τὰ δεινοπαθήματά του, διετράνωσε τοῦς ἀροῖκτους δεσμοὺς τῆς ἀγάπης οἷτινες συνέδεσαν αὐτὸν πρὸς τὴν ρουμανικὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸν ρουμανικὸν λαὸν καθ' ὅλην τὴν δεκαπενταετῆ ἐν Ρουμανίᾳ διαμονίαν του ὡς προδισταμένον τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ ὁρθοδόξου ἑλληνικῆς κοινότητος καὶ ὡς Ἀποκρισιαρίον τοῦ Οἴκου. Πατριάρχου παρὰ τῇ ρουμανικῇ Ἐκκλησίᾳ, διβεβαίωσε δὲ ὅτι καὶ μαζοῦν ἐφορικόμενος θὰ διατελῇ νηπίων τῶν πρὸς τὸν νομοταγέστατον ἐν τῇ ρουμανικῇ γῶρᾳ ἑλληνικὸν λαὸν ἐνεργεσιῶν τῆς Ρουμανίας καὶ τῆς ἐξιδιασμένης ἐθνότητος ἧς παρὰ τοῦ πατριάρχου καὶ τοῦ ρουμανικοῦ κλήρου ἠξιοῖτο. Ἡ Α. Μ. ὁ Πατριάρχης ἀπαντῶν ἐν μαζοῦν θεομοτάτη ἀντιφωνήσει ἔτιμισε πόσον μέγα δι' αὐτὸν ἐπὶ τύχημα ἦτο ὅτι εἶχεν ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ ἀρχιμανδρίτου Τιμοθέου «βοηθὸν καὶ

ἀντιληπτορα εἰς τὴν σύσφιγξιν τῶν σχέσεων μετὰ τῶν λοιπῶν ὀρθοδόξων ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν». «Ἄνευ σοῦ—προσεῖπεν ὁ Πατριάρχης—πρέπει νὰ ὁμολογήσω, ὅτι δὲν θὰ κατώρθωσον ὅ,τι ἐπέτυχον διὰ τὴν ἀδελφικὴν σύσφιγξιν εἰλικρινῶν σχέσεων μετὰ τῶν Ἀνατολικῶν Ἐκκλησιῶν, μεθ' ὧν τόσον στενῶς συνδέομεθα σήμερον». Χαρακτηρίσας δὲ «ἀνεκτιμήτους» τὰς παρασχεθείσας ὑπὸ τοῦ τέως ἀποκρυσιαρίου ὑπηρεσίας ὁ πατριάρχης ἐξῆρεν ἰδιαιτέρως τὴν εἰλικρίνειαν αὐτοῦ καὶ τὸ «τάκτ», τὴν μόρφωσιν καὶ τὸ φιλάδελφον «ἅτινα σὲ κατέστησαν τόσον προσφιλῆ εἰς ἐμὲ ἰδιαιτέρως καὶ ἐν γένει εἰς ὅλους τὸν κλήρον τῆς Ἐκκλησίας· ἰδοὺ πῶς ἐξηγοῦνται αἱ ὥραιαι ὑπὲρ σοῦ ἐκδηλώσεις συμπαιθείας τὴν στιγμὴν αὐτὴν ἐκ μέρους ὅλων μας». Ἐκφράσας εἶτα ὁ Πατριάρχης τὴν λύπην του ἐπὶ τῷ ἀποχωρισμῷ παρεκάλεσε τὸν μητροπολίτην Αὐστραλίας ὅπως ἀγυπλήσῃ, προστατεῖν καὶ παρηγορήσῃ τοὺς τυχόν ἐν τῇ μεμακροσμένῃ ἐκείνῃ ἐπαρχίᾳ συναντηθησομένους ὑπ' αὐτοῦ ρουμάλους. Καὶ καταλήγων ἐπέειπεν: «Μαζὺν με τὸν ἀνώτερον καὶ τὸν κατώτερον κλήρον τῆς Ἐκκλησίας μας ὁ ὁποῖος τόσον σὲ ἠγάπησέ, σὲ προσφωνῶ, ἄξιός σου καὶ τρισάξιός σου».

Ἦτο ἐπόμενον.

Ἐτελέσθη καὶ ἐφέτος, τέλος πάντων, τῶν περιφημῶν «καλλιστείων ὁ διαγωνισμὸς» καὶ διεσῶρθησαν ἀπὸ τὰς συνοικίας καὶ τὰ θέατρα ὀλίγα τινὲς ἑλληνίδες κόραι ζηλώσασαι τὴν δόξαν τοῦ κάλλους καὶ τὴν κερὴν τῆς ἐπιδείξεως ματαιότητα. Ἡ «ἐπὶ τῶν καλλιστείων ἐπιτροπὴ», μετὰ τὴν θεατρικὴν διαπόμπην τῶν φιλοδόξων κορασιῶν, ἐδημοσίευσεν τὸ «πρακτικὸν τῆς ἐκλογῆς» ἐν ᾧ, ἀφοῦ ἠσχάριστησε τὰς ὑποψηφίας διὰ τὴν συμμετοχὴν των εἰς τὸ «εὐγενὲς ἀγώνισμα», ἔχουσε καὶ ὀλίγα δάκρυα ἐπὶ τῷ ὅτι «κατὰ τὸν ἐφετεινὸν ἐπίσης διαγωνισμὸν ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐμφανισθεισῶν καὶ ἐκ τῶν Ἀθηναίων καὶ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν ἦτο περιορισμένος». Τὸ ἀνακοινῶν χρηζέει ἐπαγορθώσεως ὑπὸ τὴν ἐξ ἀηδίας κοινὴν ἐκ μέρους τῆς παμνηφίας σχεδὸν τῶν ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν ἀποδοκίμασίαν τοῦ «εὐγενοῦς ἀγώνισματος» οὐδαμοῦ τῆς Ἑλλάδος παρετηρήθη ἔφεσις πρὸς τὸν εἰτελισμὸν τοῦτο, αἱ δὲ ἀποτελέσασαι ἐξαιρέσειν 3—4 κόραι ἔπρεπε νὰ ἐμφανισθῶσι διὰ νὰ ἐξορθῇ ἐπὶ μᾶλλον ἢ νηφαλιότης καὶ σινετή τῆς ἑλληνικῆς δλότητος ἀποδοκίμασία πρὸς τὸν γελοῖον ξενικὸν τοῦτον θεσμόν.

Θλιβερὸς ἀπολογισμὸς.

Ἡ στατιστικὴ τοῦ ἔγκληματος τοῦ λήξαντος ἔτους τὴν ὁποῖαν ἐδημοσίευσαν αἱ ἀστυνομικαὶ ἀρχαὶ ἀποτελεῖ ἓνα θλιβερὸν ἀπολογισμὸν τῆς ἑλληνικῆς πνευματικῆς καὶ ἠθικῆς ἀταξίας, ἣτις ἐπρυτάνευσεν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος· 4 συζυγοκτονίαι, 4 ἀδελφοκτονίαι, 4 ἔρωτικά δράματα, 14 φόνοι, 12 ἀναιρέσεις, 21 ἀπόπειραι φόνου, 30 ἀπόπειραι ἀναιρέσεως, 375 τραυματισμοί, φαρμακεῖαι, βροφοκτονίαι, ἀμβλώσεις, ἐκθέσεις βρεφῶν, δηλητηριάσεις, χωρὶς εἰς αὐτὰ νὰ συμπεριληφθῶσι τὰ κατὰ τῆς πολιτείας, τοῦ προσώπου, τῆς περιουσίας καὶ τῆς δημοσίας

τάξεως πάμπολλα ἀδικήματα. Καὶ ἐπὶ πᾶσι τοῦτοις οἰοιοὶ ὡς κορωνὴς τῆς ἀνθρωπίνης κακότητος, τὸ τρομερὸν ἀνοσιούργημα τοῦ ἀποτροπαίου τεμαχισμοῦ ἀνδρὸς ὑπὸ τῆς συζύγου, τῆς πενθερᾶς καὶ τοῦ ἀνεψιοῦ των. Ὅτι ἀλλαχοῦ διαπρόκτινται περισσότερα σχετικῶς καὶ μεγαλείτερα κακουργήματα οὐδεὶς ὁ ἀρνούμενος. Ἄλλ' ἡ ἑλληνικὴ κοινότης ἢ ὁποῖα ἄλλοτε συνεταράσσετο καὶ ἐκ τοῦ ἐλαχίστου ἀδικήματος, δὲν ἦτο εἰθισμένη εἰς τοσοῦτον καὶ τὴλεκοῦτον ἐγκληματικὸν ἐτήσιον ἀμῆτόν, μαρτυροῦντα περὶ προοῦσης πνευματικῆς καὶ ψυχικῆς ἀτομίας καὶ ἠθικῆς ἀπαμβλύνσεως.

Δεινώσεις.

Μιάς μόνης ἑβδομάδος—τῆς τελευταίας—ὁ ἀπολογισμὸς ἔφευγεν εἰς τὴν παρ' ἡμῖν στατιστικὴν τοῦ ἔγκληματος πέντε ἀνθρωποκτονίας, τὴν μίαν φοικιότερα τῆς ἄλλης. Συμπλίπτει ὁμοῦ ἡ ἀποτροπαίοντα νὰ ἦγε καὶ ἡ μᾶλλον ἀνεύθυνος ὅσον καὶ ἡ ἀπειρώς θλιβερωτέρα καὶ ἐννοοῦμεν τὴν ὑπὸ δύο παιδιῶν ἐν παιδιᾷ σφαγὴν διετοῦς βρέφους κατ' ἀπομίμησιν τῆς ἐνώπιόν των σφαγιάσεως ἀγρίως ὑπὸ τοῦ κρεοπώλου πατρός των! Ὅσαδὴποτε καὶ γράφονται σχόλια ἐπὶ τοῦ γεγονότος, τὸ βέβαιόν εἶνε ὅτι ὁ κρυφὸς ὑπεύθυνος παρομοίῶν ἐγκλημάτων εἶνε τὸ κράτος, ἐνώπιον τῶν δευθάλμων τοῦ ὁποῖου ἐν μέσῃ πρωτενοῦση πλέον σφάζονται ὑπὸ κρεοπωλῶν ἐντὸς τῶν ὀρθανοίκτων κρεοπωλείων καὶ ἐν ὄψει πάντων τῶν διερχομένων πρόβατα καὶ βόες ὧν τὸ αἷμα ἐκρέει εἰς ἀβλακὰς δλοκλήρους κατὰ μῆκος τῶν ρείθρων τῶν πεζοδρομίων. Ἡ ἐκ Κεφαλληνίας—ὅπου διεπράχθη ἡ παιδικὴ σφαγὴ—ἐπιδησις προσθέτει—ὡσεὶ νὰ ὑπῆρχεν ἡ ἀνάγκη τῆς τοιαύτης προσθήκης—ὅτι τὰ παιδιά «συλληφθέντα ἀπελεύθησαν, λόγῳ τῆς ἡλικίας των». Δὲν ἀναφέρεται οὐδὲν τί μέτρον ἐλήφθη ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων ἀσφαγῶν κατὰ τῆς τόσον ἐπικινδύνου δημοσίας ζωσφαγῆς.

Ἀνάκρουσις.

Ἐν τῇ γαλλοφώνῳ Ἑλβετία συνεστήθη ἐπιτροπὴ ἐκ θεολόγων καθηγητῶν καὶ παστόρων πρὸς μελέτην τῶν ζητημάτων τῶν συνδεομένων πρὸς τὴν «δογματικὴν ἐνότητα τῆς οἰκουμενικῆς Ἐκκλησίας ὡς σώματος Χριστοῦ» ἐπὶ τῷ τέλει ὅπως οἱ διαμαρτυρούμενοι μὴ ἐστερήσωσι πνευματικῶς ἐν τοῦτον καιροῖς, πεινρόνως ἐχόμενοι τῆς ἀγόνου καὶ λίαν ἐπικινδύνου ἐκκλησιαστικῆς μονώσεως. Διὰ τοῦτο ἡ ἐπιτροπὴ ἀνέλαβε νὰ διασαφήσῃ τὰ ἀφῶρῶντα εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν ζωὴν, τὴν λαοφιλίαν τὴν δογματικὴν καὶ τὰ μυστήρια ζητήματα, ἐπὶ τῶν ὁποῖων θὰ ἐκδίδη δημοσιεύματα αὐτοτελεῖ ἕνα ἐξαιρεθῆ κοινὴ βᾶσις πραγματικῆς συμφωνίας πρὸς τοὺς μετέχοντας κλάδους τῆς μιᾶς οἰκουμενικῆς Ἐκκλησίας καὶ πλήρους διεθνῆς ὁμολογία πίστεως. Ὅπως ποτ' ἂν ἦ, τὸ γεγονός εἶνε ἐνδεικτικὸν τῶν καιρῶν ὅ,τι δὲ δὲν ἠδυνήθη ὁ προτεσταντισμὸς τὴν ἐπιτύχῃ μέχρι τοῦ νῦν, πάντοτε εἶνε καιρὸς νὰ ἀποφασίσῃ διότι αὐτὸ ὑπαγορεύουν τὰ πράγματα.

Κατὰ τὴν ἀπονομὴν τῶν βραβείων τῆς ἀρετῆς ὑπὸ τῆς γαλλικῆς Ἀκαδημίας ὁ εἰσηγητὴς ἀκαδημαϊκὸς Λεκόντ ὀρίσας τὴν ἀρετὴν ὡς «τὴν ἀγάπην», βάσιν ἔχουσαν τὴν χαρὰν καὶ τὴν «καλὴν καρδίαν» ἀφ' ἧς ἀκτινοβολεῖ ἀγαθοποιητικῶς, κατέληξεν ὑπὸ παταγώδη χειροκροτήματα εἰς τὴν φράσιν: «Ὁ κόσμος δὲν εἶνε δυνατόν νὰ σωθῆ εἰ μὴ διὰ τῆς ἀρετῆς».

*

Ἐπὶ τοῦ ὑψηλοῦ κ. Β Βέλλα ἐδημοσιεύθη ἐν τῇ «Πολιτείᾳ» μελέτη «Ἡ ἑορτὴ τοῦ νέου ἔτους παρὰ τοῖς Βαβυλωνίοις», ἣτις εἶχε δι' αὐτοὺς μεγάλην θρησκευτικὴν σημασίαν ὡς ἐξίλαστήριος ἑορτὴ, ἡμέρα ἀνακαινίσεως τοῦ ἀνθρώπου, καθάρσεως τῆς ψυχῆς ἐκ τῶν ἀμαρτιῶν καὶ συνδιαλλαγῆς τοῦ ἀνθρώπου μετὰ τοῦ Θεοῦ, δι' ἧς ἔμπλεως ἐλπιδῶν ὁ πιστὸς ἐχαιρέτιζε τὴν ἀνατολὴν τοῦ νέου ἔτους».

*

Ὁ Dom Th. Belpaire ἐν τῷ «Irenikon» ὑπὸ τὸν τίτλον «L' archevêque Söderblom et les orthodoxes» προσπαθῶν νὰ ἐρευνήσῃ τὸν λόγον δι' ὃν ὁ ἐπιφανὴς σουηδὸς ἀρχιεπίσκοπος κατέστη τὸ κέντρον τῆς οἰκουμενικῆς προσοχῆς ἐνῶ δὲν ἦτο οὔτε ὁ πρῶτος οὔτε ὁ μόνος εἰσηγητὴς τῆς διεθνoῦς συνεργασίας ἐν τῷ ἐδάφει τῆς ἐν τῇ πράξει ἐκδηλουμένης χριστιανικῆς ἀγάπης, εὐρίσκει ὅτι ἡ πρωτοτυπία του συνίστατο εἰς τὸν τονισμὸν τῆς «καθολικότητος» τῆς Ἐκκλησίας νοουμένης οὐχὶ ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τοῦ «μία ποιμνῆ, εἰς ποιμνῆ», ἀλλ' ἰδίως «πληρωματός» ἀποτελουμένου ἐκ τῆς ἀδελφικῆς ἐνώσεως καὶ συσσωματώσεως τῶν ἐπισκόπων τῶν διαφόρων χριστιανικῶν ὁμολογιῶν. Ἐὰν ἡ ἀποτελέσεις τοῦ χριστιανισμοῦ εἰς μίαν Ἐκκλησίαν «καθολικὴν» δύναται νὰ ἐπιτευχθῆ ἢ διὰ τῆς ἀπορροφῆσεως (Ρώμη), ἢ διὰ τῶν ὑποχωρήσεων καὶ τῶν συμβιβασμῶν (Faith and Order) ἢ διὰ τῆς ἀμοιβαιότητος τῆς πράξεως καὶ βοηθείας ἐν τῷ ἐδάφει τῆς ἀγάπης μετὰ τὴν προοπτικὴν μελλούσης συμφωνίας ὡς πρὸς τὴν πίστιν καὶ τὴν διοίκησιν (Life and Work), ὁ Söderblom—λέγει—ἀπερριπτε τὴν πρῶτην μέθοδον, ἐθεώρει τὴν δευτέραν ἀναγκαίαν, ἀλλὰ προετίμα τὴν τρίτην. Ὅσονδήποτε ὁμως ἐπάγεται καὶ ἂν δὲν ἀπήρθεσκεν αὕτη εἰς τοὺς ὀρθοδόξους, ἐκ τῶν πραγμάτων δὲν φαίνονται οὔτοι συμμεριζόμενοι τὴν ἔποψιν τοῦ Söderblom περὶ τῆς ἐννοίας τῆς «καθολικότητος», ὡς ἀποδεικνύεται ἐκ τῶν σχετικῶν πρὸς τὴν συνδιάσκεψιν τῆς Λωζάννης τοῦ 1925, αἵτινα ὁ σ. ἀναλύει, διὸ καὶ ἀπορεῖ διὰ τὴν πρὸς τὸ πρόσωπόν του ἐξαιρετικὴν τῶν συμπάθειαν.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ Ἱερά Σύνοδος συνήλθεν εἰς τρεῖς τακτικὰ συνεδρίας κατὰ τὴν λήξασαν ἐβδομάδα.

— Ὁ Μακ. Πατριάρχης Σερβίας Βιρνάβας ἀπέστειλε δύο Σέρβους ἱεροπουδαστὰς, εἴτινες εἰσήχθησαν εἰς τὴν Ριζάρειον Ἐκκλησιαστικὴν Σχολήν, ὡς ὑπότροφοι τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Θ' ἀποσταλῶσι δὲ δύο Ἕλληνες θεολόγοι εἰς Σερβίαν.

— Ἡ Ἱερά Σύνοδος δι' ἐγγράφου αὐτῆς πρὸς τὸ

ὑπουργεῖον ὑπέδειξε τοὺς λόγους ἕνεκα τῶν ὁποίων ἀντενδείκνυται ἢ ἀπὸ τοῦδε ἔνωσις τοῦ ΤΑΚΕ μετὰ τοῦ ΟΔΕΠ, ὑπέδειξε δὲ ὡσαύτως τὰς ἀναγκαίας τροποποιήσεις εἰς τὰ κατατεθέντα εἰς τὴν Βουλὴν ἐκκλησιαστικὰ νομοσχέδια, ὡς καὶ εἰς τὸ περὶ τῶν Μητροπολιτικῶν Γραφείων Διάταγμα.

— Ἐπιτῆ ἀναγγελία τοῦ θανάτου τῆς τέως Βασιλοσφίης Σοφίας ἡ Ἱερά Σύνοδος ηὐχήθη ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς αὐτῆς, παρέστη δὲ κατὰ τὴν τέλεισιν ἐπιμνημοσύνου δεήσεως ἐν τῷ ἱερῷ Μητροπολιτικῷ ναῶ.

— Ἡ Α.Θ.Π. ὁ Οἰκουμ. Πατριάρχης διὰ γράμματος πρὸς τὴν Ἱεράν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐκφράζει τὰς εὐχαριστίας αὐτοῦ διὰ τὴν οἰκουμικὴν ἐνίσχυσιν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Χάλκης.

— Ἡ Ἀιωτέρα Ἐνοριακὴ Ἀντιπροσωπεία τῆς ἰ. μητροπόλεως Θεσσαλονίκης ἐνέκρινεν ἵνα δοθῶσιν εἰς τὰ μαθητικὰ συσσίτια τῆς Θεσσαλονίκης ἐκ τοῦ ταμείου Ἐκπαιδευτικῆς Προνοίας 15,000 δρχ.

— Ὁ Δήμαρχος Ἀθηναίων δι' ἐγγράφου αὐτοῦ πρὸς τὴν Ἱ. Σύνοδον ἀναγγέλλει τὴν ἐκ 50,000 δρχ. προσφορὰν ὑπὲρ ἀνεγέρσεως μνημείου τοῦ ἀσιδίμου Πατριάρχου Κωνσταντίνου τοῦ ΣΤ' καὶ ἀπόφασιν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου περὶ παραχωρήσεως καταλλήλου χώρου ἐν τῷ Α' Νεκροταφείῳ Ἀθηναίων πρὸς ταφὴν τῶν ἀποβιούντων ἀρχιερέων.

— Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Τ.Α.Κ.Ε. ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηναίων Χρυσόστομου κατὰ τὴν συνεδρίασιν αὐτοῦ τῆς 15ης Ἰανουαρίου μεταξὺ τῶν ἄλλων θεμάτων ἄτινα συνεζήτησεν, ἔλαβε καὶ τὰς ἀκολουθοῦσας ἀποφάσεις. α') Ἐχορήγησε βοήθημα ἐφάπαξ δραχμῶν 1000 εἰς τὸν ἀνάπηρον (ἀκρωτηριασμὸς ἀριστεροῦ ποδὸς ἀπὸ τοῦ μηροῦ) καὶ ἠσφαλισμένον τῷ Ταμείῳ ἐφημέριον Καμπερίδη Θεόδωρον τοῦ Δημητρίου, ἐπὶ πλεόν ανέλαβε τὴν δαπάνην τῆς κατασκευῆς ἐνὸς τεχνητοῦ ποδός, ἀναθέσαν εἰς τὸν Μακαριωτάτον Πρόεδρον τὴν μέριμναν τῆς παραγγελίας εἰς ἕνα τῶν ἐνταῦθα ὀρθοπεδικῶν μηχανικῶν. β') Ἀπένειμεν ὀριστικὴν σύνταξιν ἀναπηρίας, ἀπὸ τοῦδε, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 116 παράγρ. α', τοῦ Κωδικοποιηθέντος Νόμου, εἰς τὸν παθόντα ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ καὶ καταστάντα ἀνίκανον πρὸς ἐργασίαν τέως ἐφημέριον Φηρῶν Θήρας Μάρκον Κων. Βελώνια ἐκ δραχμῶν 207 μηνιαίως, τῆς καταβολῆς ἀρχομένης ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. Πρὸς πρόληψιν ἐνδεχομένων σχολίων περὶ ἀνεπαρκείας τῆς ἀπονεμηθείσης συντάξεως, εἶναι σκοπὸν νὰ παρασχεθῆ ἢ ἐξήγησις ὅτι ὁ συνταξιοδοτηθεὶς ἐφημέριος δὲν ἐλάμβανε μισθόν, ὡς ἀνήκων εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἐκ τυχηρῶν ἀποζώντων, πλὴν ὁμοῦ

εις τὸ Ταμείον κατέβαλλε κρατήσεις ἐπὶ τεκμαρτοῦ μισθοῦ δραχμῶν 500, εἶχε δὲ μέχρι τοῦδε καταθέσει ἐν συνολῷ δραχμᾶς 922.40. Ἡ ἀπόφαισις αὕτη τοῦ Συμβουλίου ἔχει κατὰ τοῦτο ἰδιαιτέραν σημασίαν ὅτι διὰ ταύτης ἐγκαινίζεται τὸ πρῶτον ἡ ἀπουομὴ συντάξεως εἰς ἠσφαλισμένον τῷ Τ.Α.Κ.Ε. ἔφημερίον. γ') Διέταξε τὴν ἐξέτασιν ὑπὸ τοῦ Νομιάτρου Μεσολογίου, καὶ ἐνὸς ἐτέρου ἱατροῦ ὑποδεικνυομένου ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Αἰτωλοακαρνανίας τοῦ παθόντος ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ καὶ καταστάντος ἀνικάνου τέως ἔφημερίου Γραμματικοῦ Μακρυνεῖας Ἰωάννου Ἀραχωβίτου πρὸς διαπίστωσιν τῆς παθήσεώς του, προκειμένου νὰ ἀπονεμηθῇ αὐτῷ σύνταξις ἀπὸ τοῦδε ἀναπηρίας. δ') Ὡσαύτως ἐζητήθη ἀρμοδίως, ἡ ὑπόδειξις δύο ἱατρῶν πρὸς ἐξέτασιν τοῦ τέως ἔφημερίου «Ἁγίου Ἀνδρέου» Λαυρίου Κων/νου Γκίνη, ζητήσαντος τὴν ἀπουομὴν συντάξεως ἀναπηρίας ὡς παθόντος ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ καὶ καταστάντος ἀνικάνου πρὸς ἐργασίαν. ε') Ἐνέκρινε τὴν ἐπιστροφὴν εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ ἀποβιώσαντος ἔφημερίου «Ἁγίου Λαζάρου», Συνοικισμοῦ Βύρωνος, τοῦ ἀτομικοῦ του λογαριασμοῦ παρὰ τῷ Τ.Α.Κ.Ε. συμφώνως τῷ ἄρθρῳ II τοῦ Καταστατικοῦ καὶ στ') Ἐδέχθη κατ' ἀρχὴν τὴν αἴτησιν περὶ ἐγγραφῆς εἰς τὸ Μητρώον τῶν ἠσφαλισμένων τοῦ Τ.Α.Κ.Ε. τοῦ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Κοινοτήτι Richmond Virginia τῆς Ἀμερικῆς ὑπηρετούντος ἔφημερίου Δημ. Σγουροῦ, ἀναθέσαν εἰς τὸν Ἀντιπρόεδρον κ. Νεῖλον Σακελλαρίου τὸν καθορισμὸν τῶν καθ' ἕαστα ὄρων τῆς συμμετοχῆς του.

—Κατὰ τὰς παραμονὰς τῶν Χριστουγέννων 15μηνος ἐπιτροπὴ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ κ. Γερμανοῦ περιελθούσα ἐν μέσῳ χιόνων ὀλόκληρον τὴν πόλιν Λαγκαδᾶ διενήργησεν ἔρανον ὑπὲρ τῶν πτωχῶν, εἰσέπραξε δὲ 27.500 δραχμᾶς, αἷτινες καὶ διετέθησαν εἰς ἀνακούφισιν τῶν ἀπόρων χωρῶν, ὀρφανῶν καὶ ἀνέργων. Θερμαὶ ἀπονέμονται εὐχαριστίαι εἰς πάντας τοὺς προσενεγκόντας τὴν χρηματικὴν αὐτὴν συνδρομὴν, ἰδίᾳ δὲ εἰς τὸν Διευθυντὴν τῆς ἐν Λαγκαδᾶ Ἐποκοτασιήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς συνοδεύσαντα τὴν Ἐπιτροπὴν καὶ ἐμσχύσαντα τὸ ἔργον διὰ παροχῆς γεναίου ποσοῦ.

—Πρὸ τῶν παρελθουσῶν μεγάλων ἐορτῶν ἐπιτροπεία ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Τρίκκης καὶ Σταγῶν ἐνήργησεν ἔρανον ἐν Τρικκάλοις ὑπὲρ τῶν ἀπόρων οἰκογενειῶν τῆς πόλεως. Ὁ ἔρανος μετὰ τῆς συνδρομῆς τοῦ Δήμου Τρικκάλων καὶ τῆς ἐκ 2,000 δρχ. προσωπικῆς συνδρομῆς τοῦ Σεβ. ἀνήλθεν εἰς ἑκατὸν εἴκοσι πέντε χιλιάδας δραχμᾶς. Τὸ χρημ. τοῦτο ποσὸν ἤδη πρὸ τῶν ἐορτῶν ἐπὶ τῇ

βάσει καταλόγων συνταχθέντων ὑπὸ τῶν οἰκείων ἔφημερίων διενεμήθη εἰς ἀπίρους οἰκογενείας τῆς πόλεως. Ὁμοίως καὶ τὸ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ αὐτοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου λειτουργοῦν Φλόπτων Ταμείον διένειμε διὰ τὰς ἐορτὰς διάφορα χρημ. ποσὰ εἰς ἀπόρους οἰκογενείας, ἐκτὸς δὲ τοῦ δις τῆς ἐβδομάδος παρεχομένου συσσιτίου εἰς τοὺς ἐν ταῖς ἐν Τρικκάλοις φυλακαῖς περὶ τοὺς ἑκατὸν τριάκοντα κρατούμενους παρέσχεν καὶ κατὰ τὰς τρεῖς μεγάλας ἐορτὰς συσσίτιον ἐκ κρέατος. Ἡ Α. Σ. μετὰ μεγάλης ἐπιτροπείας ἐξακολουθεῖ ἀγωνιζομένη πρὸς συλλογὴν καὶ ἄλλων ἐράνων ἵνα διὰ παροχῆς συσσιτίων ἀνακουφισθῶσι κατὰ τὸ ἐνὸν οἱ δυστυχεῖς καὶ οἱ πάσχοντες. Ὁ αὐτὸς Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης συνεπέια ἐντολῆς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐτέλεσεν εἰδικὴν δέησιν ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ κόσμου, καὶ ἀπήγγειλε κατὰ τὴν τελεσθεῖσαν ἐπὶ τῇ πρώτῃ τοῦ ἔτους δοξολογίαν τὴν ἐξῆς εὐχὴν: «Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ Παντοκράτωρ, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν, ἱστάμενοι σήμερον ἐν τῇ εὐσήμερῳ ταύτῃ ἡμέρᾳ ἐνώπιον τῆς ἁγίας δόξης Σου ἐν καρδίᾳ συντετριμμένη καὶ πνεύματι ταπεινώσεως ἱκετεύομέν Σε: Ἐπίβλεπον ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἴδε τὴν κάκωσιν τοῦ λαοῦ σου καὶ λύτρωσαι αὐτὸν ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως. Ἐξομολογοῦμεθά σοι, Δέσποτα τῶν ἀπάντων, ὅτι ἡμάρτομεν καὶ ἠνομήσαμεν, ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι ἡμῶν. Ἀλλὰ θαροῦντες τοῖς πλουσίσι σου οἰκτιροῖς ἐν πίστει καὶ μετανοίᾳ ζητοῦμεν τὸ πρόσωπόν σου σήμερον καὶ δεόμεθά σου: πάριδε τὰ ἀνομήματα καὶ ἁμαρτήματα ἡμῶν ἅπαντα καὶ μὴ παραδῶς ἡμᾶς εἰς τέλος καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀπ' ἡμῶν διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον. Ὁ καιροῦς καὶ χρόνους ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ θέμενος, εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, εὐκράτους καὶ ἐκωφελεῖς τοὺς ἀέρας ἡμῖν χάρισαι καὶ εὐφορίαν τῇ γῆ σου δώρησαι. Τὴν πατρίδα ἡμῶν Ἑλλάδα, ὡς ἄμπελον ὑπὸ τῆς δεξιᾶς σου πεφυτευμένην, εὐλόγησον καὶ κατάρτισον καὶ συντήρησον διὰ παντός εὐκλήματοῦσάν καὶ καρποφοροῦσαν ὑπὸ τὴν ἁγίαν σου σκέπην. Τὸν κόσμον σου ἅπαντα ἐκ τῶν κατεχόντων σὺτὸν ἀνιερῶν ἀπάλλαξον, τὰς διαστάσεις καὶ διχονοίας τῶν ἰσχυρῶν τῆς γῆς τῇ θείᾳ σου δυνάμει ἀπομάκρυνον καὶ σύνδυσσον πάντας διὰ τοῦ κραταιοῦ συνδέσμου τῆς ἀγάπης καὶ ὁμοιοῦς καὶ ἀλληλεγγύης καὶ εἰρήνης βαθεῖαν καὶ ἀναφαίρετον βράβευσον τῷ κόσμῳ σου καὶ πάντα πρὸς τὸ συμφέρον ἐπιχορήγησον «Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν εἰρήνην δὸν ἡμῖν, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν ρῆσαι ἡμᾶς». Οἶδαμεν, Θεὲ πατέρων καὶ Κύριε τοῦ ἐλέους, ὅτι οἱ μακρύνοντες ἑαυτοῦ: ἀπὸ σοῦ ἀπολούνται. Διὰ τοῦτο ἐν ὅλη καρδίᾳ ἱκετεύομέν σε: στερέωσον πάντας ἡμᾶς εἰς τὸν σωτήριον φόβον σου καὶ κατεύθυνον τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν πρὸς τὸ ἅγιον θέλημα σου καὶ παράσχου ἡμῖν τὸν βίον εἰρηνικὸν καὶ ἀτάραχον: ἀπόδος ἡμῖν, Κύριε, τὴν ἀγαλλίασιν τῆς εἰρήνης σου: ὅτι σὺ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης: καὶ σὲ τὸν ἐν Τριᾷδι Θεὸν ἕμει πᾶσα ἡ κτίσις εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν».

—Τῇ δραστηρίῳ ἐνεργείᾳ τοῦ σεβ. μητροπολίτου Φιλίππων καὶ Νεπιπολεῖς κ. Χρυσόστομου ἐν Καβίλλᾳ δωροδοκῆθη ἤδη ἀπὸ μηνὸς συσσίτιον παρέχον ἡμερησίως 4500 μερίδας ἄρτου καὶ φαγητοῦ. Ἐλ. τῆς ἐπιτυχίᾳ τοῦ ὄντως τεραστοῦ τούτου καὶ μοναδικοῦ ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα συσσιτίου συνείργησαν ἐκθύμως αἱ νομαρχιακαί, στρατιωτικαί, δημαρχιακαὶ καὶ αἱ ἄλλαι ἀρχαὶ ὡς καὶ ὁ ἐμπορικὸς τῆς πόλεως

κόσμος και πάντες οι φιλόανθρωποι, παρασχόντες ἀμέριστον τὴν ἑαυτῶν ὑποστήριξιν.

—'Ἐπὶ τῇ συμπληρώσει εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἀναρρήσεως τοῦ σεβ. μητροπολίτου Πατρῶν κ. Ἀντωνίου εἰς τὸν μητροπολιτικὸν τῶν Πατρῶν θρόνον τῇ 16 ἰσταμένου ἐτελέσθη εὐχαριστήριος ἱερουργία ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγ. Ἀνδρέου, καθ' ἣν ὁ ἱεροκήρυξ Παλλαδιῶδς ἐν λόγῳ αὐτοῦ ἐξῆρε τὰς ἀρετὰς καὶ τὴν δρᾶσιν τοῦ ἐορτάζοντος ἱεράρχου. Ἡ Α. Σ. ὀμιλήσας κατόπιον ἐτόνισε τὴν ἀγάπην μεθ' ἧς περιέβαλλε πάντοτε τὸν λαὸν τῶν Πατρῶν, ἐνεκεν τῆς ὁποίας δὲν ἐδέχθη ἀπομάκρυνσιν ἐκ τῆς λαχούσης αὐτῷ ἐπαρχίας διὰ προαγωγῆς εἰς ἄλλας τιμητικὰς ἐκκλησιαστικὰς θέσεις. Καθ' ὅλην δὲ τὴν ἡμέραν τῶν ὀνομαστηρίων τῆς Α. Σ. (18) σύμπας ὁ κλήρος τῆς μητροπόλεως καὶ πλῆθος λαοῦ ἀνεληθόντες εἰς τὴν μητροπολιν ὑπέβαλον πρὸς τὴν Α. Σ. τὰς συγχαρητικὰς αὐτῶν-εὐχὰς. Συγχαρητηρίους προσήσεις διέπεμψε καὶ ἡ Ἱ. Σύνοδος πρὸς τὸν ἐορτάζοντα ἱεράρχην εὐχομένη ὅπως χαρίζεται τὴν αὐτοῦ Σεβασμιότητα «τῇ Ἀγιωτάτῃ ἡμῶν Ἐκκλησίᾳ ἐν ἀκμῇ σωματικῶν καὶ πνευματικῶν δυνάμεων καὶ ἐν πλουσίᾳ καρποφορία συνεχίζουσιν τὴν ποιμαντορικὴν αὐτῆς δρᾶσιν ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ θεοθεν πεπιστευμένου αὐτῇ ποιμνίου καὶ τῆς Ἐκκλησίας».

—Τῇ 10 ἰσταμένου ἐτελεύτησεν ἐν Λεβαδείᾳ ὁ προηγούμενος τῆς μονῆς ἁγ. Δουκᾶ ἱερομοναχὸς Ἀγαθαγγελὸς Καπάκας ἐκ τῶν ἐπιλέκτων τῆς ἐν λόγῳ μονῆς ἀδελφῶν, πολλὰς παρασχὼν εἰς αὐτὴν ὑπηρεσίας.

—Ὁ Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς τῶν Σχολείων τῆς 12 ἐκπαιδευτικῆς Περιφέρειας δι' ἐγκυκλίου πρὸς τὸν Γυμνασιάρχην τῆς ἐν Ἀγρινίῳ γυμνασίου καὶ τὸν ἐπιθεωρητὴν τῶν δημοτικῶν σχολείων τῆς ἐκπαιδευτικῆς περιφέρειας Ἀγρινίου, ἀνοκοίνωσε τὸ ἐξῆς: «Πιστεύοντες ἀκραδάντως, ὅτι τὸ θρησκευτικὸν συναίσθημα δὲν πρέπει νὰ ἐπιβάλλεται ὑπὸ τοῦ σχολείου δι' ἐσωτερικῆς πίεσεως, ἀλλὰ νὰ καλλιεργῆται ὑπὸ τῆς οἰκογενείας, τῆς κατ' ἐξοχὴν ἀρμοδίας πρὸς τοῦτο, διὰ καταλλήλου ἐσωτερικῆς ἐπενεργείας, ἐπιδρώσης ἐπ' αὐτὴν τὴν βούλησιν τοῦ παιδίου, λαμβάνοντες δὲ ὑπ' ὄψιν ὅτι ἐν Ἀγρινίῳ διωργανώθησαν ὑπὸ τῆς «Χριστιανικῆς Ἐνώσεως Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἀγρινίου» «Κυριακὰ κατηχητικὰ σχολεῖα», παρακαλοῦμεν νὰ ἐνισχύσητε, ὅση ὑμῖν δύναμις, τὸ ἔργον τοῦ ἀξιεπαίνου τούτου σωματείου, ἔργον ἀποβλέπον εἰς αὐτῆς τῆς κοινωνίας τὴν ἠθικοποίησιν διὰ τῆς χριστιανικῆς θρησκείας. Πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τούτου παρακαλοῦμεν νὰ συστήσητε εἰς πάντας τοὺς διδάσκοντας εἰς τὰ ἐν Ἀγρινίῳ σχολεῖα τῆς δεδημοτικῆς καὶ τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως 1ον νὰ προτρέψουν τοὺς μαθητὰς των νὰ ἐγγραφοῦν τακτικῶς μαθηταὶ τῶν κατηχητικῶν σχολείων τῇ συγκαταθέσει τῶν γονέων των. 2ον νὰ ἐπιτρέψουν εἰς τοὺς ἐκ τῶν μαθητῶν των ἐγγραμμένους εἰς τὰ κυρ. σχολεῖα νὰ ἐκκλησιάζωνται ὅπου

καὶ ὅπως ἡ ὀργάνωσις ἐκάστοτε καθορίζει. Πρὸς τοῦτο τοὺς φέροντας δελεῖον ἐγγραφῆς εἰς τὰ Κατηχητικὰ σχολεῖα θέλουν ἀπαλλάξει τοῦ ὑποχρεωτικοῦ καὶ τὰς Κυριακὰς καὶ ἐορτὰς ἐκκλησιασμοῦ, διότι τὸν ἐκκλησιασμὸν τοῦτον θέλει ἀναλάβει ὑπευθύνως ἡ Χ.Ε.Ο.Α., ἣτις ὑποχρεοῦται νὰ πληροφορῇ τὴν ἐπιούσαν τοῦ ἐκκλησιασμοῦ τὰς διευθύνσεις τῶν σχολείων περὶ τῶν ἀπουσιασάντων τὴν προτεραίαν ἐκ τοῦ ἐκκλησιασμοῦ μαθητῶν καὶ περὶ διαγωγῆς τῶν ἐκκλησιασθέντων. Πάντες οἱ λοιποὶ μαθηταί, οἱ μὴ ἐγγεγραμμένοι εἰς τὰ Κατηχητικὰ σχολεῖα, ὀφείλουν νὰ μετέχουν τοῦ ὑποχρεωτικοῦ διὰ τοῦ σχολείου ἐκκλησιασμοῦ· 3ον νὰ ὀδηγοῦν τοὺς μαθητὰς τῶν σχολείων ἐν σώματι εἰς τοὺς ναοὺς ἐν οἷς ἡ Χ.Ε.Ο.Α. ἤθελεν ὀργανώσει κήρυγμα ἢ εἰδικὴν λειτουργίαν, ἐφ' ὅσον τοῦτο εἶναι δυνατόν, μετὰ συνενόησιν μετ' αὐτῆς, ἀλλ' ὁ ἀθρόος οὗτος ἐκκλησιασμός νὰ γίνεται τρὶς τοῦ ἔτους κατ' ἀνάτατον ὄριον πρὸς ἄποφυγὴν ἀταξίας· καὶ 4ον νὰ ἐπιτρέψουν εἰς τοὺς βουλομένους ἐκ τῶν μαθητῶν νὰ ἐγγραφοῦν τῇ συγκαταθέσει τῶν γονέων των μαθηταὶ εἰς τὴν ὑπὸ τῆς Χ.Ε.Ο.Α. ἰδρυθησομένην σχολὴν Βυζαντινῆς Μουσικῆς. Οὕτω φρονοῦμεν, ὅτι τὸ σχολεῖον μικρὸν κατὰ μικρὸν θέλει ἀνακουφισθῆ ἀπὸ τὴν ἐξ ὀλοκλήρου σήμερον εἰς αὐτὸ ἀνατεθειμένην θρησκευτικὴν τῆς νεολαίας ἀγωγῆν, ἣτις θέλει περιέλθει κατὰ τὸ πλεῖστον εἰς τὴν οἰκογενεῖαν, ἣτις πάλιν θέλει παρασκευάσει πρὸς ὀφθαλμὸν ἑδῶφος πρὸς τελειοτέραν ἐν τῷ σχολεῖῳ συμπληρωτικὴν καλλιέργειαν τοῦ θρησκευτικοῦ συναισθήματος καὶ τῆς ἐν γένει θρησκευτικῆς ἀγωγῆς».

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΩΝ)ΠΟΛΕΩΣ

Ἐκ τοῦ τελευταίου τεύχους τῆς «Ὁρθοδοξίας» πληροφοροῦμεθα ὅτι τῇ παραμονῇ τῶν Χριστουγέννων καταφθάσαντες εἰς Κων)πολιν οἱ θεόφιλ. σέρβ. ἐπίσκοποι Νοβ.—Σάδ κ. Εἰρηναῖος καὶ Τιμόκ κ. Αἰμιλιανὸς ἐπεσεκέφθησαν τὴν Α.Θ.Π. πρὸς κοινωνολογίαν ἐπὶ ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων. Καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἐν Κων)πόλει παραμονῆς των οἱ σέρβ. ἀρχιερεῖς ἦσαν ξένοι τῆς Ἐκκλησίας Κων)πόλεως.

—Κατηρητίσθη συνοδικὴ ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν μητροπολιτῶν Νικαίας, Δέρκων, Πρυγκηποννήσων, Σάρδεων καὶ Δαοδικίας πρὸς σύνταξιν τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Ἐκκλησίας Κων)πόλεως.

—Ἡ Ἱερά Σύνοδος διὰ ψήφων κανονικῶν ἀνέδειξε μητροπολίτην Δέρκων τὸν σεβ. μητροπ. Σταυρουπόλεως κ. Ἰωακείμ, Σχολάρχην τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Χάλκης, ὅστις καὶ ἐκλήθη μέλος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΣΕΡΒΙΑΣ

Κατὰ δηλώσεις τοῦ σέρβου ὑπουργοῦ τῶν θρησκευμάτων καὶ τῆς παιδείας ἐπὶ τοῦ πρό τιμος ψηφισθέντος νέου Καταστατικοῦ νόμου τῆς ἐν Σερβίᾳ ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, δύο εἶνε τὰ κύρια γνωρίσματα τοῦ ἐν λόγῳ νόμου, ἧτοι ἡ ἀναγνώρισις πλήρους αὐτονομίας εἰς τὴν σερβικὴν ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν, καὶ ἡ ὀριστικὴ ἐνοποίηση τοῦ ἐσωτερικοῦ αὐτῆς ὀργανισμοῦ οὕτω—προσέθεσεν ὁ ὑπουργὸς—μετὰ μείζονος ἐλευθερίας καὶ ὀρμῆς θὰ δυνηθῆ νὰ δράσῃ ἐπὶ ἠθικῇ ὀλοκδομῇ τῶν εἰς αὐτὴν ἀνηκόντων πιστῶν. Ἐν σχέσει πρὸς τὸ ὀικονομικὸν πρόβλημα τοῦ κλήρου ὁ ὑπουργὸς ἐδήλωσεν ὅτι τὰ ὀικονομικὰ συμφέροντα αὐτοῦ

ΔΕΛΤΙΟΝ 'ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ,

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΙΑ ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑ

ΦΛΩΡΙΝΗΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ
ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ
Καθηγητής του Πανεπιστημίου

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΔΡΧ. 80. ΕΣΩΤ. ΦΡ. 80 ΔΙΕΥ. ΔΙΑ ΔΙ
ΜΟΝΟΝ ΚΑΙ ΜΑΣΗ ΕΠΑΡΧΙΑΚΟΝ ΠΡΟΤΕΥΟΥΣΤΟΝ ΔΡΧ. 100
ΜΑΣΗ ΤΟΡΙΟΝ ΔΡΧ. 80 ΙΕΡΕΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΔΡΧ. 80
ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΚΑΙ ΙΕΡΟΣΠΟΥΔΑΣΤΩΝ ΔΡΧ. 30Τὰ πρὸς τὴν 'Εκκλησίαν» ἐμβάσματα δέον νὰ
διευθύνωνται :Ο.Δ.Ε.Π. Δελτίον «'Εκκλησία». Γραφεῖα Ι. Συ-
νόδου. Πᾶσα δὲ ἐπιστολὴ ἀφορῶσα εἰς τὴν σύντα-
ξιν δέον νὰ διευθύνηται : Γραφεῖα «'Εκκλησίας»,
'Αρχιεπισκοπὴν.ἡδραιώθησαν ἐπὶ στερεᾷ βάσει, τεθέντος ὀριστικοῦ
τέρματος εἰς τὰ κατ' ἔθος παρεχόμενα εἰς τοὺς κλη-
ρικούς ὑπὸ τῶν πιστῶν «τυχερά».—'Εν τῷ νέῳ Καταστατικῷ τῆς ὀρθοδόξου σερβι-
κῆς 'Εκκλησίας ἐπηνέχθησαν σπουδαῖαι μεταρρυθμί-
σεως ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἐσωτερικὴν ὀργάνωσιν. Ὁ
ἀριθμὸς τῶν ἐπαρχιῶν περιορίσθη εἰς 21, νέα δὲ συ-
νεστήθη μητροπολιτικὴ ἐπαρχία μετ' ἔδραν τὸ Ζάγρεμπ.
Αἱ ἐπαρχίαι αὗται εἶνε: 1) Βελιγραδίου καὶ Κάρλο-
βιτς, 2) Βανάτο, 3) Banja Luka, 4) Baska-Novī
Sad, 5) Branicovo—Pozarevac, 6) Karlovac Pla-
ski, 7) Βοσνίας Σαράγεβο, 8) Ζάγρεμπ, 9) Σπλίτ
Δαλματίας, 10) Τούζλας, 11) Zletovo—Strumica,
12) Zica—Kraljevo, 13) Nis, 14) Βιτωλίων Ἀχρι-
δῶν, 15) Ρασκας, 16) Ρασκοπριζόενης, 17) Τμόκ,
18) Σκοπείων, 19) Ἐρζεγοβίνης, 20) Sabac, 21)
Μαυροβουνίου—Littoral. Οἱ ἱεράρχαι τῶν ἐπαρχιῶν
Μαυροβουνίου, Σκοπείων, Βοσνίας καὶ Ζάγρεμπ φέ-
ρουσι τὸ ἀξίωμα τοῦ μητροπολίτου. Εἰς τὰς ἐπαρχίας
ταύτας προστίθενται καὶ αἱ ἀκόλουθοι τοῦ ἐξωτερικοῦ:
Τσεχοσλοβακικὴ ὀρθοδόξος (Πράγα). Σερβοορθοδόξος
τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν καὶ τοῦ Καναδά (Σικάγον),
Λουχάτσεβο—Πριάσιφ (ὑποκαρπαθίου Ρωσίας—ἔδρα
Λουχάτσεβο) καὶ Σερβοορθοδόξου τῆς Ζάρας (Ζάρα).
Εἰς τούτους προσθετός καὶ ὁ ἐν Σκόδρα σερβοορθο-
δόξος βικάριος. Αἱ ἐν Bude καὶ Vrsac ἐπισκοπαὶ θὰ
ἐξακολουθῶσιν ὡς καὶ πρότερον ἐξαρτώμεναι ἱεραρ-
χικῶς ἐκ τῆς Σερβικῆς 'Εκκλησίας μέχρι νεωτέρας
ρυθμίσεως τῆς θέσεως αὐτῶν ἐπὶ ἄλλης βάσει.—'Εκ τῶν εἰς τὸν ἐνοριακὸν κλήρον ἀφορωσῶν ση-
μαντικωτέρων διατάξεων σημειοῦται ἐνταῦθα ἡ δ ἄ-
κρισις τῶν ἐνοριακῶν ἱερέων εἰς δύο κατηγορίας: τοὺς
προσωρινοὺς δοκίμους καὶ τοὺς μονίμους. Ὁ ἐφέμε-
νος διορισμὸς εἰς ἐνορίαν διακομῆναι ὡς ἱερεὺς-δοκίμοςἐπὶ τριετίαν, μετ' εὐδόκιμον δ' ἐξέτασιν πρακτικὴν
ἐν διαγωνισμῷ δύναται νὰ διορισθῆ εἰς ἐνορίαν ὀρ-
στικῶς εἶνε δὲ ἀμετάθετος ἐκ τῆς ἐνορίας του πρε-
κτὸς ἀποφάσεως πειθαρχικοῦ συμβουλίου περὶ μετ-
θέσεως αὐτοῦ. Τὸ ὄφθικιον τοῦ «πρωθιερέως» ἀντι-
κατεστάθη ὑπὸ τοῦ «ἀρχιεπισκοπικοῦ ἐπιτρόπου». Τὰ
ἐνοριακὰ συμβούλια σύγκεινται ἐκ κληρικῶν καὶ
λαϊκῶν, μεριμνῶσι δὲ περὶ τῶν οἰκονομικῶν τῶν ναῶν.
Τὸ ἀνώτατον ἐκκλησ. δικαστήριον μετετράπη εἰς μό-
νιμον θὰ διατελῆ ὑπὸ τὴν προεδρίαν ἀρχιερέως, θὰ
σύγκηται δὲ ἐκ δύο ἀρχιερέων μελῶν τῆς συνόδου
καὶ δύο πρεσβυτέρων πανεπιστημιακῆς μορφώσεως.
Πᾶσαι αἱ ἱερατικά σχολαὶ ὑπάγονται εἰς τὴν δικαιο-
δοσίαν τῆς 'Εκκλησίας, ὑπ' αὐτῆς ἰδρύνονται: ἐν συνη-
νοήσει μετὰ τοῦ Πατριαρχικοῦ Συμβουλίου, τὸ δὲ
διδακτικὸν αὐτῶν προσωπικὸν διορίζεται ὑπὸ τῶν ἐκ-
κλησ. ἀρχῶν.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Χηρευσάσης τῆς θέσεως ἐφημερίου τοῦ ἐν Λον-
δίῳ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ τῆς ἁγίας Σοφίας, κα-
λοῦνται οἱ βουλόμενοι ὅπως ὑποβάλωσιν ὑποψηφιό-
τητα, νὰ ἀποστειλῶσιν αἴτησιν πρὸς τὸν Μητροπολί-
την Θεατείρων ἢ τὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Ναοῦ (Greek
Cathedral, Moscow Road, London, W. 2) μετὰ
συντόμου βιογραφίας καὶ φωτογραφίας.Οἱ ὑποψήφιοι, ἄγαμοι, δέον νὰ ἔχωσι τὴν κανονι-
κὴν ἡλικίαν καὶ νὰ ᾖσιν ἀπόφοιτοι Θεολογικῆς ἢ τῆς
Ριζαρείου ἢ ἄλλης δημοταγοῦς ἱερατικῆς Σχολῆς. Τε-
λευταία προθεσμία πρὸς ὑποβολὴν αἰτήσεων τάσσε-
ται ἡ 15η Φεβρουαρίου, ἡ δὲ ἀνάληψις τῶν καθη-
κόντων ὁρίζεται τῇ 1η Ἀπριλίου, 1932. Μισθοδοσία
£ 300 ἐτησίως, ἀπηλλαγμέναι παντὸς φόρου, περι-
πλέον τυχερὰ καὶ ἔξοδα ὁδοπορικὰ. Ἐπίσης παρέ-
χεται κατοικία ἐπιπλωμένη μετὰ φωτισμοῦ καὶ θεο-
μύσεως.Ἐν τοῖς Γραφείοις τῆς «'Εκκλησίας» εὔρηται
ἀντίτυπον τοῦ περὶ κλήρου Κανονισμοῦ τῆς Κοινότη-
τος Λονδίνου, οὗ δύναται νὰ λάβωσι γνῶσιν οἱ βου-
λόμενοι.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ ΕΚΛΟΓΗΣ ΙΕΡΕΩΝ

'Ι. Μητρόπολις Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων.

Προσκαλεῖ τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ ἐκ τοῦ
νόμου ὁριζόμενα προσόντα, ὅπως ἐντὸς τεσσαράκοντα
ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν
εἰς τὸ γραφεῖον αὐτῆς τὴν ἀπαιτούμενα ἔγγραφα, προκει-
μένου νὰ διενεργηθῇ ἀνακλήρως ὑποψηφίων ἱερέων πρὸς
πλήρωσιν δι' ἐκλογῆς τακτικῶν ἐφημερίων τῶν κάτωθι
κενῶν ὀργανικῶν θέσεων. 1) Κρανιάς Ἰθάκης 2) Μαρκε-
λεζίου Ἀργιθέας. Ἐν Καρδίττῃ τῇ 19η Δεβρίου 1931. †
'Ο Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων Ἱεζεκιήλ.Ἐπίσης προσκαλεῖ τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ ἐκ
τοῦ νόμου ὁριζόμενα προσόντα ὅπως ἐντὸς διμήνου ἀπὸ
σήμερον ὑποβάλωσιν εἰς τὰ γραφεῖα αὐτῆς τὰ ἀπαιτού-
μενα ἔγγραφα προκειμένου νὰ γίνῃ ἀνακλήρως ὑποψη-
φίων ἱερέων πρὸς πλήρωσιν, δι' ἐκλογῆς τακτικοῦ ἐφη-
μερίου, τῆς ἐνορίας Παραπρασαίνης Ἐν Καρδίττῃ τῇ 14η
Ἰανουαρίου 1932. † Ὁ Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερ-
σάλων Ἱεζεκιήλ.

Τύποις «Φοῖνικος» ὁδὸς Σταδίου 44, Ἀθῆναι